

DAŇOVÝ MĚSÍČNÍK

9/2026

Aktualizační servis k daňové legislativě

Právní stav: 30. září 2026

- **Přehled vydání aktualizačního servisu od ledna 2026** Strana 2
- **Bonusy pro uživatele, opravy, doplňky** Strana 3
- **Základní legislativní přehled za leden až září 2026** Strana 4
Stručně ke změnám a novinkám v předpisech týkajících se daní
- **Evidence tržeb: K povinnostem od 1. ledna 2027** Strana 8
Stručně k novému zákonu a jeho dopadům do další daňové legislativy
- **Daňová judikatura: Posouzení přípustnosti důkazního prostředku** Strana 11
Vyбираме z důležitých rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v daňových věcech
- **Odvody OSVČ: Minimální zálohy a paušální daň v roce 2027** Strana 19
Zvýšení záloh a paušální daně v prvním pásmu

[DanovyMesicnik.online](https://danovy.mesicnik.online)

EKONOMICKÝ
SOFTWARE

#1

POHODA

Přehled vydání aktualizacího servisu pro rok 2026

1. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 2. února 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za leden

2. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 2. března 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za únor

3. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 2. dubna 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za březen

4. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 4. května 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za duben

5. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 1. června 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za květen

6. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 1. července 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za červen

7. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 3. srpna 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za červenec

8. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 1. září 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za srpen

9. / řádné vydání

- **Datum publikování:** 1. října 2026
- **Obsah servisu:** Daňový měsíčník za září

DAŇOVÝ MĚSÍČNÍK 9 / 2026 (Aktualizační servis k daňové legislativě pro uživatele publikací řady Daňové zákony 2026)

© 2026 DonauMedia, s. r. o., Talleroва 4, Bratislava. Pište nám na e-mail: newsletter@newsletter.cz

Upozornění: Znění textů v této publikaci bylo prověřeno s veškerou dostupnou péčí, vydavatel ani prodejce však nepřebírají žádné záruky za eventuální škody vzniklé jejím použitím a neodpovídají tedy za to, pokud by na základě textů zveřejněných v této publikaci kdokoliv konal nebo se zdržel konání a v souvislosti s tím mu vznikla jakákoliv škoda materiální nebo nemateriální povahy. Jediným rozhodujícím zněním zákonů v případě pochybností a sporů jsou texty ve Sbírce zákonů. Autorská práva k této publikaci jsou předmětem ochrany podle zákonů ČR a SR a vykonává je výhradně vydavatel. Rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem celku nebo části této publikace bez výslovného písemného svolení vydavatele je zakázáno. Nerespektování práv vydavatele může vést k soudnímu postihu včetně povinnosti náhrady škody a/nebo trestního stíhání.

Bonusy pro uživatele aktualizacího servisu, opravy, doplňky

- **Změny v daňové legislativě související se zákonem o evidenci tržeb**
Zákon o evidenci tržeb byl definitivně schválen a povinnost evidovat tržby vznikne 1. ledna 2027. Nový zákon však přináší zásadní změny do zákona o daních z příjmů, zákona o dani z přidané hodnoty a zákona o Finanční správě České republiky. Všechny tyto důležité novinky probíráme ve stručném podcastu na <https://www.danove-zakony.cz/zakaznicka-sekce/>.

Základní legislativní přehled

■ Předpisy publikované ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv

V přehledu jsou uvedeny všechny zákony, novely a další předpisy týkající se daní, které byly od 1. ledna 2026 do 30. září 2026 zveřejněny ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Všechny změny proti předchozímu vydání Daňového měsíčníku 2026 (resp. nové předpisy za poslední měsíc) jsou v přehledu vyznačeny **modrou barvou!**

Vyhláška č. 78/2026 Sb., kterou se mění vyhláška č. 573/2025 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2026

■ **Datum publikování:** 26. května 2026

■ **Obsah předpisu:** Vyhláška stanovila výši průměrné ceny motorové nafty podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce na 44,50 Kč za 1 litr.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** změna § 4 písm. c) vyhlášky č. 573/2025 Sb.

■ **Účinnost:** 1. června 2026

Zákon č. 90/2026 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů

■ **Datum publikování:** 10. června 2026

■ **Obsah předpisu:** Pro účely stanovení zálohy na pojistné na důchodové pojištění a na příspěvek na státní politiku zaměstnanosti byla zpětně od 1. ledna 2026 snížena minimální výše měsíčního vyměřovacího základu osoby samostatně výdělečně činné vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost z dosavadních 40 % na 35 % průměrné mzdy.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** § 15b odst. 1 a 4, Přejímaná ustanovení

■ **Účinnost:** 1. července 2026

Zákon č. 128/2026 Sb., kterým se mění zákon č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

■ **Datum publikování:** 23. července 2026

■ **Obsah předpisu:** V návaznosti na změny zákona č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření se v zákoně o daních z příjmů změnila podmínky daňové podpory (osvobození od daně z příjmů) u produktu spoření na stáří v případě jednorázového vyrovnání z penzijního připojištění nebo z doplňkového penzijního spoření před dosažením 60 let věku, pokud na toto plnění vznikl nárok. Tato změna se fakticky týká osob, které do systému penzijního spoření vstoupily před 30. prosincem 2023. Daňovou podporu je možné za stanovených podmínek uplatnit i zpětně. Rozšířen byl výčet výjimek z povinnosti navrátit daňovou podporu produktu spoření na stáří při předčasné výplatě peněžních prostředků nebo plnění z tohoto produktu o jednorázové vyrovnání poskytované některým účastníkům podle nového § 28a zákona o doplňkovém penzijním spoření.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** Zákon obsahuje malou novelu zákona o daních z příjmů v § 15b odst. 1 a 4

■ **Účinnost:** 1. srpna 2026

Vyhláška č. 175/2026 Sb., kterou se mění vyhláška č. 573/2025 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2026, ve znění vyhlášky č. 78/2026 Sb.

■ **Datum publikování:** 29. září 2026

■ **Obsah předpisu:** V § 4 písm. a) se částka „34,70 Kč“ nahrazuje částkou „41,80 Kč.“ Jedná se o úpravu průměrné ceny benzínu 95 oktanů podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** § 4 písm. a)

■ **Účinnost:** 1. října 2026

■ Předpisy v závěrečné fázi legislativního procesu

V přehledu jsou uvedeny všechny návrhy zákonů a novel týkající se daní ve třetím čtení v Poslanecké sněmovně, na programu jednání v Senátu, schválené zákony na podpisu u prezidenta, nebo zákony a novely prezidentem již podepsané, ale dosud nezveřejněné ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Všechny změny proti předchozímu vydání Daňového měsíčníku 2026 (resp. nové předpisy za poslední měsíc) jsou v přehledu vyznačeny modrou barvou!

Zákon o evidenci tržeb a o změně některých dalších zákonů

- **Datum poslední změny v legislativním procesu:** 17. září 2026 podepsáno prezidentem, očekává se zveřejnění ve Sbírce zákonů během října
- **Obsah předpisu:** Zákon upravuje povinnost evidence kontaktních hotovostních i bezhotovostních plateb a obsahuje rozsáhlé změny v zákoně o daních z příjmů a v zákoně o dani z přidané hodnoty. Dále mění zákon o Finanční správě ČR a o Celní správě ČR.
- **Plánovaná účinnost:** od 1. ledna 2027, částečně ode dne následujícího po vyhlášení

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o právních poměrech státních zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech (zákon o státních zaměstnancích)

- **Datum poslední změny v legislativním procesu:** 17. září 2026 vráceno prezidentem Poslanecké sněmovně, očekává se nové projednání Poslaneckou sněmovnou během října
- **Obsah předpisu:** Zákon obsahuje mimo jiné novelu zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky a zákona č. 323/2025 Sb., o Jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele.
- **Plánovaná účinnost:** od 1. listopadu 2026

Zákon, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

- **Datum poslední změny v legislativním procesu:** 17. září 2026 podepsáno prezidentem, očekává se zveřejnění ve Sbírce zákonů během října
- **Obsah předpisu:** Zákon obsahuje mimo jiné novelu zákona č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.
- **Plánovaná účinnost:** od 1. ledna 2027

■ Předpisy publikované ve Finančním zpravodaji

V přehledu jsou uvedeny všechny předpisy týkající se daní publikované ve Finančním zpravodaji od 1. ledna 2026 do 30. září 2026.

Do přehledu nejsou zařazena sdělení k mezinárodním smlouvám, obecná upozornění na splatnost daní, čísla účtů správců daně apod.

Všechny změny proti předchozímu vydání Daňového měsíčníku 2026 (resp. nové předpisy za poslední měsíc) jsou v přehledu vyznačeny modrou barvou!

POKYN č. MF-20 o stanovení lhůt při správě daní (Č. j.: MF-42283/2025/3901-1)

- **Datum publikování:** 4. listopadu 2025 ve Finančním zpravodaji částka 16/2025 pod číslem 19/2025
- **Obsah předpisu:** Ministr financí stanovil lhůty pro příslušné útvary Ministerstva financí, orgány Finanční správy a orgány Celní správy k vyřízení podání osob zúčastněných na správě daní, a to pro případy, kdy nejsou příslušné lhůty stanoveny daňovým řádem.
- **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** tímto pokynem byl zrušen Pokyn č. MF-5 o stanovení lhůt při správě daní č. j. MF-21968/2015/39
- **Účinnost:** 1. ledna 2026

POKYN GŘ-D-71 k doručování do datových schránek fyzických osob (Č. j.: 92810/25/7700-50123-010450)

- **Datum publikování:** 12. ledna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 1/2026 pod číslem 1/2026
- **Obsah předpisu:** Pokyn upravuje doručování do datových schránek fyzických osob, včetně doručování v případech současné existence více zřízených a zpřístupněných datových schránek téže fyzické osoby.
- **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** Nový pokyn ruší (i) Pokyn GŘ-D-7 k postupu správců daně při doručování prostřednictvím datových schránek č. j. 35136/11-2110-011826 ze dne 21.

12. 2011, (ii) Informaci k doručování písemností osobám se zpřístupněnou datovou schránkou podnikající fyzické osoby zřizovanou od 1. 1. 2023 ze zákona č. j. 7619/23/7100-50123-711442 ze dne 9. 2. 2023 a (iii) Informaci k doručování písemností prostřednictvím datových schránek ve vazbě na Pokyn GFR-D-7 č. j. 48850/23/7700-50123-010450 ze dne 25. 7. 2023.

■ **Účinnost:** 1. února 2026

Pokyn č. GFR-D-74 ke změně umístění spisů v rámci finančního úřadu (Č. j.: 94418/25/7700-50128-011654)

■ **Datum publikování:** 12. ledna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 1/2026 pod číslem 2/2026

■ **Obsah předpisu:** Pokyn stanoví pravidla pro přesun spisů mezi územními pracovišti v rámci jednoho finančního úřadu, a to tak, aby bylo přihlédnuto zejména k dostupnosti spisu pro daňový subjekt a k hospodárnosti výkonu správy daní.

■ **Změněná (případně zrušená nebo vložená) ustanovení:** Nový pokynem se zrušuje pokyn č. GFR-D-37, č. j. 57808/18/7700-10124-011654.

■ **Účinnost:** 1. února 2026

Pokyn č. GFR-D-75 čj. 95534/25/7100-10111-802540, stanovení jednotných kurzů za zdaňovací období 2025 podle § 38 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 31. 12. 2025

■ **Datum publikování:** 14. ledna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 2/2026 pod číslem 3/2026

■ **Obsah předpisu:** Pokyn stanovil jednotné kurzy měn uváděných v kurzovním lístku ČNB, které při přepočtu cizí měny pro daňové účely za zdaňovací období roku 2025 použijí poplatníci, kteří nevedli účetnictví.

■ **Platnost:** od 14. února 2026

Seznam států uvedených na unijním seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti schváleném Radou Evropské unie (Informace čj. MF-14066/2026/2401-1)

■ **Datum publikování:** 20. března 2026 ve Finančním zpravodaji částka 5/2026 pod číslem 6/2026

■ **Obsah předpisu:** Ministerstvo financí zveřejnilo nový seznam států, u kterých se v souladu s § 38fa odst. 2 zákona o daních z příjmů pro účely daní z příjmů hledí na příjmy dosažené prostřednictvím (i) ovládané zahraniční společnosti, která je k poslednímu dni skončení svého zdaňovacího období daňovým rezidentem některého ze států uvedených k takovému datu na příslušném seznamu, nebo (ii) stále provozovny umístěném v takovém státě, jako by byly uskutečněny ovládající společností na území České republiky k okamžiku skončení zdaňovacího období ovládané zahraniční společnosti.

■ **Platnost:** od 20. března 2026

INFORMACE čj. MF-17452/2026/3901-1, opatření obecné povahy vlády České republiky o hromadném prominutí spotřební daně z vybraných minerálních olejů

■ **Datum publikování:** 2. dubna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 7/2026 pod číslem 8/2026

■ **Obsah předpisu:** Vláda rozhodla prominout část spotřební daně z motorové nafty a jejích směsí, pokud jsou určeny pro pohon vznětových motorů a povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň vznikne v období ode dne 8. dubna 2026 do dne 30. dubna 2026.

■ **Platnost:** od 2. dubna 2026

INFORMACE čj. MF-21513/2026/3901-1, opatření obecné povahy vlády České republiky o hromadném prominutí spotřební daně z vybraných minerálních olejů

■ **Datum publikování:** 28. dubna 2026 ve Finančním zpravodaji částka 9/2026 pod číslem 10/2026

■ **Obsah předpisu:** Vláda rozhodla prominout část spotřební daně z motorové nafty a jejích směsí, pokud jsou určeny pro pohon vznětových motorů a povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň vznikne v období ode dne 1. května 2026 do dne 31. května 2026.

■ **Platnost:** od 1. května 2026

Opatření obecné povahy vlády České republiky o hromadném prominutí spotřební daně z vybraných minerálních olejů (č. j.: MF-26299/2026/3901 -1)

■ **Datum publikování:** 26. května 2026 ve Finančním zpravodaji částka 10/2026 pod číslem 11/2026

■ **Obsah předpisu:** Osobám, kterým vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle zákona o spotřebních daních byla prominuta část spotřební daně z minerálních olejů (motorové nafty a jejích směsí), pokud jsou určeny pro pohon vznětových motorů, u nichž povinnost daň přiznat a zaplatit vznikne v období ode dne 1. června 2026 do dne 30. června 2026, ve výši 1 939 Kč/1 000l.

■ **Platnost:** od 1. června 2026 do 30. června 2026

Opatření obecné povahy vlády České republiky o hromadném prominutí spotřební daně z vybraných minerálních olejů (č. j.: MF-32835/2026/3901 -1)

- **Datum publikování:** 29. června 2026 ve Finančním zpravodaji částka 11/2026 pod číslem 12/2026
- **Obsah předpisu:** Osobám, kterým vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle zákona o spotřebních daních byla prominuta část spotřební daně z minerálních olejů (motorové nafty a jejích směsí), pokud jsou určeny pro pohon vznětových motorů, u nichž povinnost daň přiznat a zaplatit vznikne v období ode dne 1. července 2026 do dne 19. července 2026, ve výši 1 939 Kč/1 000 l. Tímto také dnem 19. července 2026 prominutí skončilo.
- **Platnost:** od 1. července 2026 do 19. července 2026

Opatření obecné povahy vlády České republiky o hromadném prominutí spotřební daně z vybraných minerálních olejů (č. j.: MF-48595/2026/39-1)

- **Datum publikování:** 22. září 2026 ve Finančním zpravodaji částka 11/2026 pod číslem 13/2026
- **Obsah předpisu:** Osobám, kterým vznikne povinnost přiznat a zaplatit daň z minerálních olejů podle zákona o spotřebních daních byla prominuta část spotřební daně z minerálních olejů (motorové nafty a jejích směsí), pokud jsou určeny pro pohon vznětových motorů, u nichž povinnost daň přiznat a zaplatit vznikne v období ode dne 1. října 2026 do dne 31. října 2026, ve výši 1 939 Kč/1 000 l.
- **Platnost:** od 1. října 2026 do 31. října 2026

Evidence tržeb od 1. ledna 2027 podle nového zákona

Podle schváleného zákona začne platit povinnost evidovat tržby v tzv. EET 2.0 v lednu 2027. Bude se týkat všech podnikatelů, kteří splní podmínky pro evidenci, resp. plateb, ke kterým dojde při osobním kontaktu se zákazníkem nebo které budou uskutečněny v provozovně (hotovostní platby, platby kartou, prostřednictvím virtuálních aktiv, šekem či směnkou apod.). Kontaktní platbou však může být za stanovených podmínek také hotovostní platba uskutečněná mimo osobní kontakt či provozovnu.

Kontaktní platba

Pro posouzení, zda jde o kontaktní platbu, budou rozhodující dva znaky, přičemž stačí naplnění jednoho z nich:

- při úhradě dochází k osobní interakci,
- nebo je transakce uskutečněna v provozovně.

U plateb v provozovně ale musí existovat souvislost mezi objednáním či převzetím zboží nebo služby a platbou. Pokud například zákazník učiní objednávku přes e-shop pomocí svého mobilního telefonu a současně vydá příkaz k její úhradě, bude skutečnost, že se v té chvíli nachází v nějaké provozovně, relevantní pouze tehdy, pokud takto objednané zboží nebo službu v této provozovně v daném čase, kdy se v provozovně nachází, převzme či zkonsumuje. Objednává-li zboží nebo službu, které s danou provozovnou nesouvisí, nepůjde o kontaktní platbu.

Online platby za objednávky v e-shopech z účtu na účet, při kterých nedojde k osobnímu kontaktu se zákazníkem ani k relevantní platbě v provozovně, evidenci podléhat nebudou. Evidence tržeb se nebude týkat ani běžných plateb faktur, a to i v případě, že zákazník fakturu zaplatí například přímo v provozovně, aniž by o tom prodávající v okamžiku platby věděl.

Okamžik evidence tržby

Tržbu bude nutné zaevidovat nejpozději v okamžiku jejího uskutečnění. Podnikatel odešle údaje o tržbě finanční správě datovou zprávou, která bude autentizována certifikátem pro evidenci tržeb.

Zákon však počítá i s technickými problémy, takže překročí-li podnikatelem nastavená mezní doba odezvy, bude možné data odeslat dodatečně. Musí tak učinit bezodkladně po odstranění problému, nejpozději však do 48 hodin od uskutečnění tržby.

Výjimky z povinnosti evidovat tržby

Zákon stanovil široký seznam výjimek. Povinnost evidence se nebude týkat například některých tržeb státu a veřejných institucí, bank, pojišťoven, investičních společností či obchodníků s cennými papíry. Výjimky se týkají také některých specifických podnikatelských činností, např. některé trž-

Verzi s podrobnými komentáři novel objednávejte na Danove-Zakony.cz

The advertisement features two main products. The top product is 'DAŇOVÉ ZÁKONY' (Tax Laws), described as a 'Úplná znění platná v roce 2026' (Full texts valid in 2026). It is an 'INTERAKTIVNÍ KOMPLET' (Interactive Complete) including 'e-booků, podcastů, aktualizací a servisního webu' (e-books, podcasts, updates, and service website). It is 'Vždy aktuální stav' (Always current status). The bottom product is 'POHODA', labeled as 'EKONOMICKÝ SOFTWARE' (Economic Software) and 'EET 2.0'. It is a '#1' ranked software. The advertisement also includes a QR code, a list of topics (Daň z příjmů, Daň z přidané hodnoty, Daň z nemovitých věcí, Opatření v oblasti daní, Daň silniční, Daňový řád), and icons for eBook, podcast, and email.

by z osobní železniční přepravy, letecké dopravy, poštovních služeb, hazardních her nebo energetiky, tržby z provozování veřejných toalet a prodeje sladkovodních ryb v období od 18. do 24. prosince, pokud budou v dané provozovně v tomto období uskutečňovány pouze tyto tržby. Evidence se dále nebude vztahovat na osvobozené spropitné v restauracích, na tržby z prodejních automatů a za stanovených podmínek také na některá samoobslužná zařízení mimo provozovnu. Výjimku budou mít rovněž někteří nevidomí podnikatelé.

Evidované údaje předávané finanční správě

Do systému evidence se budou posílat zejména tyto údaje:

- identifikační číslo poplatníka,
- označení evidenční jednotky,
- označení pokladního zařízení,
- pořadové číslo tržby,
- datum a čas uskutečnění tržby,
- celková částka tržby,
- identifikace datové zprávy.

V některých případech se budou posílat údaje o platbách určených k následnému čerpání nebo zúčtování.

Zákon neobsahuje povinnost vydávat papírové a ni elektronické účtenky. Nebude ani povinné vyvěšovat informační oznámení o tom, že se v dané provozovně evidují tržby.

Povinnosti před zahájením evidence

Podnikatel, kterého se povinnost evidovat tržby týká, bude muset získat certifikát pro evidenci tržeb a nainstalovat jej do pokladního zařízení. Certifikáty bude možné získat prostřednictvím daňové informační schránky. Jejich počet se bude zpravidla odvíjet od počtu evidenčních jednotek, podnikatel ale bude moci jeden certifikát použít i pro více evidenčních jednotek.

Před získáním certifikátu bude podnikatel povinen prostřednictvím daňové informační schránky oznámit údaje o svých evidenčních jednotkách, pokud alespoň v jedné z nich uskutečňuje evidované tržby. Oznamovací povinnost se může týkat i jednotek, ve kterých podnikatel přijímá pouze neevidované tržby, pokud má současně jinou jednotku, kde evidované tržby uskutečňuje.

Evidenční jednotkou může být například:

- provozovna nebo její samostatná funkční část,
- internetová stránka, její část nebo aplikace umožňující přístup ke zboží či službám,
- dopravní prostředek, v jehož rámci jsou posky-

továny zboží nebo služby,

- samotný poplatník, pokud podniká mimo výše uvedené jednotky.

O evidenční jednotce bude nutné zadat informace umožňující její identifikaci, její druh, převažující podnikatelskou činnost nebo informaci, zda se v ní uskutečňují evidované tržby. Pokud se některý z těchto údajů změní, bude nutné změnu oznámit. Oznámení musí podnikatel provést před první evidovanou tržbou po změně, nejpozději však do patnácti dnů od jejího vzniku.

Pro menší podnikatele, kteří nebudou mít vlastní řešení a nebudou chtít za software pro evidenci tržeb platit, bude k dispozici bezplatná aplikace.

Systém EET OFF

Vyloučení z povinnosti evidence tržeb je určeno některým osobám samostatně výdělečně činným v prvním pásmu paušální daně, za následujících podmínek:

- účast v prvním pásmu paušální daně,
- roční příjmy nejvýše 1 000 000 korun,
- placení měsíční paušální daně ve výši 1500 korun a povinných odvodů na sociální a zdravotní pojištění.

Režim se během zdaňovacího období nebude měnit. Pokud podnikatel limit příjmů překročí, doplatí rozdíl do konce zdaňovacího období a povinnost evidovat tržby mu vznikne až od následujícího roku.

Tento systém ale pro většinu nejmenších podnikatelů nebude výhodný. Při nízkých příjmech se paušální daň obecně nevyplatí, zejména pro osoby samostatně výdělečně činné, které tuto činnost mají jako vedlejší. Část z nich navíc ani do paušálního režimu vstoupit nemůže. Hranice výhodnosti vychází při 40% výdajovém paušálu zhruba na 643 000 korun příjmů ročně a při 60% paušálu na 950 000 korun. U 80% paušálu se paušální daň v této souvislosti nevyplatí vůbec.

Kontrola povinností a sankce

Kontroly budou založeny především na datové analytice. Finanční správa bude moci porovnávat podnikatele se subjekty, které podnikají ve stejném oboru a za obdobných podmínek. Pokud analytika odhalí významné odchylky, může následovat kontrola přímo u podnikatele. Finanční správa ale bude mít i nadále možnost provádět kontrolní nákupy, počítá se s nimi, ale až jako s reakcí na konkrétní podezření či zjištěné nesrovnalosti.

Maximální pokuta za porušení povinností podle zákona o evidenci tržeb bude činit až 500 000 Kč.

Kromě sankcí podle zákona o evidenci tržeb se budou moci v určitých případech uplatnit také sankce podle daňového řádu.

Daňová úleva v prvním roce evidence

Základní výše slevy bude 5000 korun. Skutečná výše se ale bude odvíjet od základu daně a uplatněné základní slevě na poplatníka. Slevu bude možné využít pouze jednou, a to v prvním zdaňovacím období, ve kterém podnikatel poprvé zaeviduje tržbu, kterou má povinnost evidovat.

Změny v dalších daňových zákonech

Zákon o evidenci tržeb zároveň široce změnil další daňové zákony.

V zákoně o daních z příjmů se vrací „školovné“ a sleva na studenta. Sleva na studenta bude obnovena v původním znění (4020 Kč ročně), u školovného dojde k některým změnám. Základ školovného zůstane stejný a poplatník bude moci opět uplatnit slevu za umístění dítěte ve výši rovnající se částce, kterou prokazatelně uhradil předškolnímu zařízení za umístění dítěte v něm v daném zdaňovacím období. Maximální výše slevy bude znovu omezena minimální mzdou pro dané zdaňovací období za každé dítě. Maximální výše slevy bude ovšem nově vázána na vyživované dítě, nikoli na poplatníka.

Limit pro podání přiznání k dani z příjmů podle § 38g se zvyšuje na 100 000 korun. Vzroste také limit, do kterého nemusí podávat přiznání zaměstnanec, který má kromě příjmů ze zaměstnání (a příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž je vybírána daň srážkou) i příjmy podle § 7 až 10 zákona o daních z příjmů. Nově půjde o 40 000 korun (dosud 20 000).

Zrušeno bylo zastropování u volnočasových benefitů, u zdravotních budou některé osvobozeny od daně. Nově zůstane u volnočasových benefitů pouze limit pro poskytnutí rekreace a zájezdu (20 000 Kč), ostatní volnočasové benefity, příspěvek na knihy a nově také poskytnutí příspěvku na osobní asistenci, pečovatelskou službu, tísňovou péči a odlehčovací službu budou bez limitu.

U zdravotních benefitů sice limit zůstal, ale vybraná plnění zaměstnavatele v rámci péče o zdraví zaměstnanců (např. nadstandardní preventivní prohlídky, screening diabetu, kardiovaskulárních onemocnění či onkologické prevence nebo očko-

vání) budou osvobozena od daně z příjmů podle § 6 odst. 7 písm. f).

Tiché víno opět bude daňově uznatelné jako dar do hodnoty 500 Kč bez daně z přidané hodnoty. Spropitné v restauracích bude za stanovených podmínek osvobozeno od daně z příjmů a pojistného. Osvobození se bude týkat zaměstnanců restaurací, kaváren a hospod, například číšníků, servírek, barmanů nebo kuchařů. Limit bude činit 7 % měsíčních tržeb restaurace, což fakticky znamená nutnou evidenci spropitného v účetním systému.

V zákoně o dani z přidané hodnoty se snižuje sazba na nealkoholické nápoje ve stravovacích službách na 12 %. Snížená sazba se ovšem nebude týkat nápojů, které si zákazník vezme s sebou a stánkového prodeje.

Novela zákona o dani z přidané hodnoty obsažená v zákoně o evidenci tržeb zkracuje lhůtu pro vrácení daně z nezaplacených faktur ze současných šesti na tři měsíce. Obvykle se jedná o pohledávky, u kterých z důvodu hospodárnosti s ohledem na malou výši pohledávky (například pokud jsou náklady na vymáhání vyšší než jednotlivě vymáhaná pohledávka) věřitel nepřikročí k jejich aktivnímu vymáhání skrze instituty insolvenčního zákona, exekučního řízení apod. (toto aktivní vymáhání upravuje § 46 zákona o dani z přidané hodnoty).

Konkrétně se jedná o pohledávky, u nichž postačí dvakrát písemně vyzvat dlužníka ke splnění povinnosti uhradit pohledávku ze zdanitelného plnění. Množina pro možnost opravy základu daně se u těchto pohledávek rozšiřuje o výši neuhrazené pohledávky (z 10 000 Kč na 20 000 Kč), zkrácení požadované doby jejího neuhrazení (z šesti měsíců na tři měsíce) a navýšení celkového limitu, který je možné uplatnit v rámci kalendářního roku (100 000 Kč namísto dosavadních 20 000 Kč).

Zákon o evidenci tržeb dále mění zákon o Celní správě České republiky a zákon o Finanční správě České republiky (zde je důležité ustanovení o možné změně místní příslušnosti).

Všechny jednotlivé změny vyplývající z nového zákona detailně probereme v dalších vydáních Daňového měsíčníku a v publikacích řady Daňové zákony 2027. Seznámit se s nimi můžete také v podcastu na danove-zakony.cz.

Posouzení přípustnosti důkazního prostředku

Podle § 111 odst. 2 daňového řádu může daňový subjekt do vydání rozhodnutí o odvolání své odvolání měnit a doplňovat. Podle § 115 odst. 2 daňového řádu musí být odvolateli při dokazování v odvolacím řízení umožněno vyjádřit se ke zjištěným skutečnostem a navrhnout další důkazní prostředky. Teprve po uplynutí takto stanovené lhůty se podle § 115 odst. 4 k dalším důkazním návrhům nepřihlíží. Předloží-li daňový subjekt důkazní prostředky poslední den této lhůty, jde z procesního hlediska o důkazní návrh včasný. Skutečnost, že daňový subjekt mohl stejné důkazní prostředky předložit již dříve, může mít význam při posouzení jeho procesního postupu, například z hlediska případné obstrukční motivace, nebo při konečném hodnocení věrohodnosti jednotlivých důkazních prostředků. Sama o sobě však nezakládá nepřípustnost důkazu předloženého ve lhůtě. Správce daně musí rozlišit mezi předběžným zhlédnutím listiny a jejím provedením jako důkazu. Předběžné zhlédnutí slouží k posouzení, zda bude důkazní prostředek proveden; neopravňuje však správní orgán k tomu, aby pod záminkou posouzení vypovídací potence předem hodnotil důkazní sílu nebo věrohodnost listiny způsobem, který náleží až do fáze hodnocení provedených důkazů. Správce daně je povinen rozlišovat nové důkazní návrhy vztahující se k dosud neobjasněným skutečnostem od návrhů pouze opakovaných. Mohou-li nové návrhy přinést odlišný náhled na věc, musí odvolací orgán vytvořit procesní prostor pro jejich řádné posouzení. Obava z nekonečného řetězení důkazních návrhů neodůvodňuje pašální odmítnutí nového relevantního důkazního prostředku. Odvolací orgán může dokazování ukončit, až dospěje-li k řádně odůvodněnému závěru, že další důkazy nemohou přinést relevantní skutková zjištění. Tento závěr však nemůže nahradit konkrétní posouzení důkazního návrhu.

Absenci vypovídací potence důkazního prostředku je nutno odlišit od jeho omezené důkazní síly a od nedostatečnosti souhrnu důkazů k úplnému unesení důkazního břemene. Důkazní prostředek postrádá vypovídací potenci tehdy, není-li způsobilý dokazovanou skutečnost ani potvrdit, ani vyvrátit. Naproti tomu důkaz, který může potvrdit některou dosud spornou dílčí skutečnost, není bez vypovídací potence jen proto, že sám neprokazuje všechny předpoklady pro uplatnění práv daňového subjektu.

Před závěrem o neunesení důkazního břemene musí být provedeny všechny relevantní důkazy navržené daňovým subjektem, nejde-li o důkazy zjevně nerozhodné, právně nevýznamné, nadbytečné nebo nezpůsobilé tvrzenou skutečnost potvrdit či vyvrátit. Správce daně není oprávněn důkaz bez dalšího předem odmítnout s tím, že od něj nelze očekávat prokázání tvrzených skutečností; tím by jej apodikticky hodnotil, aniž by jej provedl, v rozporu s § 92 odst. 2 daňového řádu. Důkaz může mít podpůrnou hodnotu ve spojení s dalšími podklady, i když sám o sobě neprokazuje celý rozhodný skutkový řetězec.

Vyplývá to z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. září 2026, čj. 21 Afs 2/2026-38.

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: P. L., zastoupený JUDr. Pavlem Pohorským, LL.M., advokátem se sídlem Revoluční 767/25, Praha 1, proti žalovanému: Odvolací finanční ředitelství, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2025, č. j. 11 Af 3/2025-58, takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2025, č. j. 11 Af 3/2025 - 58, se ruší.

Rozhodnutí Odvolacího finanční-

ho ředitelství ze dne 25. 11. 2024, č. j. 35652/24/5200-10423-705778, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti částku 86 045 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Pavla Pohorského, LL.M., advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal daňová přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období let 2019 a 2020. Správce daně (původně byl místně přísluš-

ný Finanční úřad pro Olomoucký kraj, od 21. 11. 2022 pak Finanční úřad pro hlavní město Prahu) zahájil v prosinci 2021 daňovou kontrolu za zdaňovací období roku 2020 a v květnu 2023 daňovou kontrolu za zdaňovací období roku 2019. Jelikož měl pochybnosti o způsobu zdanění některých příjmů (zda šlo o příjmy ze samostatné činnosti, nebo o příjmy z nájmu), které žalobce nerozptýlil, a také o některých nákladech, které žalobce uplatnil ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), vydal dva platební výměry. Platebním výměrem ze dne 8. 6. 2023, č. j. 5373301/23/2008-51521-204411, vyměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2019 ve výši 893 312 Kč a platebním výměrem ze dne 5. 6. 2023, č. j. 5303784/23/2008-51521-204411, vyměřil žalobci daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2020 ve výši 840 115 Kč.

[2] Proti uvedeným platebním výměrům podal žalobce odvolání. V odvolacím řízení bylo doplněno dokazování a byl doplněn spisový materiál, především ve vztahu k povaze činnosti žalobce a rozdělení výsledku hospodaření mezi dílčí základy daně. Žalovaný poté seznámil žalobce se skutečnostmi zjištěnými v průběhu odvolacího řízení a s právním názorem odlišným od názoru správce daně písemností ze dne 18. 10. 2024, č. j. 32128/24/5200-10423-705778, vydanou podle § 115 odst. 2 daňového řádu. U nákladových položek spočívajících v úrocích z přijatých půjček žalovaný uvedl, že se jeho právní názor od závěrů správce daně nemění.

[3] Žalobce reagoval na seznámení ze dne 18. 10. 2024 poslední den patnáctidenní lhůty stanovené podle § 115 odst. 2 daňového řádu. Ve vyjádření ze dne 13. 11. 2024, evidovaném pod č. j. 34772/24, odkázal „na sjetiny většiny poskytnutých plateb od jednotlivých spřízněných obchodních korporací v celkové výši cca 130 mil. Kč“. V příloze předložil soubory označené jako „soupisy půjček“ za roky 2008 až 2020, které představovaly soupisy bankovních dokladů za jednotlivé roky (dále jen „soupisy plateb“). Kromě přijatých plateb v podobě půjček měly tyto materiály podle žalobce zachycovat také následné použití peněžních prostředků, například na mzdy, daně, pojistné, energie, údržbu nemovitostí či další půjčky spřízněným osobám. Mělo tedy jít o podklady prokazující důvodnost uplatnění nákladových úroků z těchto půjček podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů.

[4] Žalovaný soupisy plateb jako důkazní prostředky neakceptoval a nehodnotil je. V odst. [82] rozhodnutí ze dne 25. 11. 2024, č. j. 35652/24/5200-10423-705778, jímž rozhodl o odvoláních proti platebním výměrům, uvedl, že „nedisponují vypovídací potencií“, neboť nedokládají důvod vzniku, vznik a existenci každé jednotlivé konkrétní půjčky. Nelze z nich podle žalovaného ověřit ani průběžný stav jistin a výši souvisejících úroků. Žalovaný současně poukázal na pochybnosti plynoucí z poměru vysokého objemu závazků k hodnotě majetku a dosahovaným provozním výsledkům a na to, že žalobce v průběhu řízení měnil či rozšiřoval tvrzení o účelu financování. Ve vztahu k nákladovým úrokům proto potvrdil závěr správce daně, že žalobce neunesl důkazní břemeno. V jiných částech platební výměry změnil ve prospěch žalobce tak, že za zdaňovací období roku 2019 snížil vyměřenou daň na 565 011 Kč a za zdaňovací období roku 2020 na 484 911 Kč.

[5] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného, jak je vymezeno v předchozím odstavci, žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Namítal zejména, že soupisy plateb byly předloženy včas, měly alespoň dílčí vypovídací potenci k prokázání finančních toků a po-

**Objednávejte na
Danove-Zakony.cz**

DAŇOVÁ JUDIKATURA

Nejnovější rozsudky Soudního dvora Evropské unie, Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu ovlivňující daňovou praxi

Díl VIII.

SPV | SPOLEČNOSTI PRO VÁS | PRODEJ A ZAKLADÁNÍ SPOLEČNOSTI

V ceně: eBook, audiobook, online přístup

POHODA EKONOMICKÝ SOFTWARE #1

užití přijatých prostředků a žalovaný je nemohl bez dalšího odmítnout a neprovést jako důkazy. Tvrdil rovněž, že jimi alespoň principiálně reagoval na požadavky plynoucí z výzev správce daně. Uvedl, že vzájemně související přijetí peněžních prostředků a jejich následné použití vyznačil v soupisech žlutou barvou, takže jejich vztah byl zřejmý. V doplnění žaloby na konkrétních položkách vysvětlil, jak mají soupisy zachycovat přijetí peněz od společnosti JACOBO EUROPE CZ a.s. a následnou úhradu nákladů, případně poskytnutí peněz jiné spřízněné společnosti. Současně připsal, že samotné soupisy bez dalšího doplnění nepostačují k úplnému posouzení daňové uznatelnosti všech uplatněných nákladových úroků.

[6] Městský soud žalobu rozsudkem ze dne 25. 11. 2025, č. j. 11 Af 3/2025 - 58, zamítl. Za opožděné označil žalobcovy námitky uplatněné poprvé při ústním jednání, podle nichž některé jeho výhrady nebyly zaznamenány v protokolech a finanční orgány nelogicky akceptovaly výnosové, nikoli však nákladové úroky. Městský soud rovněž neprovedl jako důkaz soupisy plateb ani bankovní výpisy předložené až v soudním řízení.

[7] Městský soud souhlasil se žalovaným, že výzvy správce daně byly dostatečně konkrétní a požadovaly prokázání skutečností nezbytných pro posouzení nákladových úroků podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Správce daně požadoval doložit vznik jednotlivých závazků, použití získaných peněžních prostředků na ekonomickou činnost žalobce, vývoj výše jistin a vznik úroků.

[8] Městský soud dále aproboval neprovedení soupisů plateb jako důkazů žalovaným. Zdůraznil, že žalobce zůstal v řízení před správcem daně v zásadě pasivní a soupisy předložil až na konci odvolacího řízení. Odkázal na judikaturu, podle níž je základem nalézání skutkového stavu řízení před správcem daně prvního stupně a do odvolacího řízení nelze záměrně přenášet nalézací řízení. Podle městského soudu navíc soupisy neprokazovaly všechny skutečnosti, k jejichž doložení byl žalobce vyzván, a samy nemohly prokázat všechny podmínky daňové uznatelnosti úroků. Za nepodstatné městský soud označil, že mohly prokazovat určité minimální skutečnosti ohledně transakcí. Opačný přístup by podle něj umožňoval žalobci odvolací řízení prodlužovat postupným předkládáním kusých informací. Městský soud dále uvedl, že předběžné zhlédnutí listiny nepředstavuje provádění dokazování a žalovaný mohl při úvaze o neprovedení důkazů vycházet i z předběžného posouzení jejich obsahu.

[9] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Stěžovatel předně namítl, že daňový řád umožňuje až do vydání rozhodnutí o odvolání podané odvolání měnit a doplňovat a že soupisy plateb předložil ve lhůtě podle § 115 odst. 2 daňového řádu. Městský soud proto nemohl aprobovat jejich neprovedení jen z důvodu, že je stěžovatel mohl předložit dříve. Stěžovatel rozvedl, že odvolací daňové řízení nepodléhá obecné koncentraci, jak tomu může být například v občanském soudním řízení; koncentrace důkazních návrhů nastává teprve způsobem stanoveným v § 115 odst. 4 daňového řádu.

[11] Dále podle stěžovatele soupisy dokládají tok peněžních prostředků, jejich použití na ekonomickou činnost a další relevantní skutečnosti. Stěžovatel rovněž nesouhlasí se závěrem, že neunesl své důkazní břemeno, a tvrdí porušení základních zásad správy daní podle § 5 a § 6 daňového řádu i pravidel dokazování podle § 92 téhož zákona. Domnívá se, že v daňovém řízení své důkazní břemeno unesl, avšak městský soud se s otázkou neprovedení důkazů zabýval nedostatečně, respektive nesprávně.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby ji Nejvyšší správní soud zamítl. Upozorňoval na dlouhodobou pasivitu stěžovatele a na skutečnost, že byl opakovaně a konkrétně vyzván k prokázání relevantních skutečností. Za hlavní důvod neprovedení soupisů plateb jako důkazů označil jejich obsahovou nedostatečnost, nikoli pouze okamžik jejich předložení. Soupisy plateb podle žalovaného neprokazují právní a ekonomický důvod konkrétních půjček, jejich průběh, zánik, stav jistin ani výpočet úroků. Stěžovatel navíc sám připustil jejich neúplnost a v průběhu řízení měnil tvrzení o účelu financování.

[13] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4 věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 věty první s. ř. s.

[14] Kasační stížnost je důvodná.

[15] Úvodem Nejvyšší správní soud poznamenává, že stěžovatel mimo jiné namítá kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Vyjma tvrzení o nedostatečném vypořádání žalobní námitky,

podle níž žalovaný soupisy plateb nezohlednil jako důkazní prostředky, však stěžovatel tento kasační důvod nerozvinul.

[16] Platí, že nepřezkoumatelný rozsudek zpravidla vůbec nenabízí prostor k úvahám o námitkách věcného charakteru, a je proto nezbytné jej zrušit. Za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů lze označit zejména takové rozhodnutí, v němž soud zcela opomene vypořádat některou z uplatněných žalobních námitek nebo z jehož odůvodnění není zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč jeho žalobní námitky považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, zvláště jde-li o argumentaci, na níž je postaven základ žaloby. Nepřezkoumatelnost však není závislá na subjektivní představě stěžovatele o tom, jak podrobně měl soud rozsudek odůvodnit. Jde o objektivní překážku, která kasačnímu soudu znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2010, č. j. 5 Afs 15/2010 - 71, a ze dne 24. 1. 2024, č. j. 9 Afs 43/2022 - 60, odst. [24]).

[17] Žádnou z uvedených vad napadený rozsudek nevykazuje. Městský soud svůj závěr ohledně neprovedení navržených důkazů v daňovém řízení odůvodnil zejména v odst. [45] až [48] napadeného rozsudku. Z kasačních námitek je zjevné, že stěžovatel ve skutečnosti nesouhlasí s právním posouzením věci provedeným městským soudem, což nelze zaměňovat s nepřezkoumatelností. Z napadeného rozsudku je patrné, jak městský soud o žalobních bodech rozhodl, jaké důvody jej k tomu vedly a na jakých úvahách založil své závěry. Rozsudek městského soudu není ani vnitřně rozporný. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. proto naplněn není.

[18] Z věcného hlediska Nejvyšší správní soud předesílá, že předmětem kasačního přezkumu není konečné zhodnocení, zda stěžovatel pomocí soupisů plateb prokázal daňovou uznatelnost všech nákladových úroků. Stěžovatel ostatně sám připustil, že samotné soupisy k úplnému posouzení všech nákladových úroků nepostačují. Rozhodná je předcházející procesní otázka, zda žalovaný mohl soupisy odmítnout jako důkazní prostředky pro údajnou absenci vypovídací potence, vůbec je nehodnotit a následně uzavřít, že stěžovatel neunesl důkazní břemeno, a zda městský soud postupoval správně, pokud tento přístup žalovaného aproboval.

[19] Stěžovateli přitom nelze přisvědčit v některých jeho obecných námitkách. V tomto smys-

lu břemeno tvrzení a důkazní břemeno ohledně skutečností podmiňujících daňovou uznatelnost nákladů podle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů, tedy zejména ohledně skutečného vzniku a výše nákladu a jeho souvislosti se zdanitelnými příjmy, tížilo stěžovatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007 - 73). Správce daně své pochybnosti konkretizoval zejména ve výzvách ze dne 1. 8. 2022 a 26. 10. 2022. Pouhé předložení soupisů plateb proto samo o sobě nevedlo k přenosu důkazního břemene zpět na správce daně, resp. na žalovaného. Stejně tak správce daně či žalovaný nebyli povinni za stěžovatele rekonstruovat jednotlivé půjčky, dohledávat jejich právní tituly ani sami vypočítávat úroky z neurčitě vymezených jistin.

[20] Pro daňovou uznatelnost nákladů dle § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů (zde nákladových úroků) je třeba prokázat skutečnou ekonomickou podstatu financování, existenci a vývoj relevantních závazků a vazbu úrokových nákladů na dosažení, zajištění nebo udržení zdanitelných příjmů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2006, č. j. 2 Afs 39/2006 - 75, č. 1660/2008 Sb. NSS). Předchozí pasivita stěžovatele, neúplnost historických podkladů (stěžovatel poukazyval na to, že ke starším závazkům může jen těžko dohledávat některé podklady) a nesoulad mezi vysokým objemem závazků, hodnotou majetku a provozními výsledky jsou významnými okolnostmi pro výsledné hodnocení důkazů. Nejsou však samy o sobě důvodem k vyloučení včas předloženého relevantního důkazního prostředku z dokazování.

[21] Podle § 111 odst. 2 daňového řádu může odvolatel do vydání rozhodnutí o odvolání své odvolání měnit a doplňovat. Podle § 115 odst. 2 téhož zákona musí být odvolateli při dokazování v odvolacím řízení umožněno vyjádřit se ke zjištěným skutečnostem a navrhnout další důkazní prostředky. Teprve po uplynutí takto stanovené lhůty se podle § 115 odst. 4 daňového řádu k dalším důkazním návrhům nepřihlíží. Stěžovatel předložil soupisy plateb poslední den této lhůty. Z procesního hlediska tedy šlo o důkazní návrh včasný.

[22] Skutečnost, že stěžovatel mohl stejné podklady předložit již dříve, může mít význam při posouzení jeho procesního postupu, například z hlediska případné obstrukční motivace, nebo při konečném hodnocení věrohodnosti jednotlivých důkazních prostředků. Sama o sobě však nezakládá nepřípustnost důkazu předloženého

ve lhůtě podle § 115 odst. 2 daňového řádu. Tento závěr odpovídá rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2026, č. j. 5 Afs 122/2025 - 36, podle jehož odst. [39] ustanovení § 111 odst. 2 daňového řádu obecně umožňuje v odvolacím řízení uvádět nové právní argumenty, skutková tvrzení a důkazní návrhy; koncentrace ve vztahu k důkazním návrhům nastává až uplynutím konkrétní lhůty stanovené podle § 115 odst. 2 ve spojení s § 115 odst. 4 daňového řádu.

[23] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v odst. [71] rozsudku ze dne 24. 6. 2020, č. j. 1 Afs 438/2017 - 52, č. 4053/2020 Sb. NSS, přitom rozlišil mezi předběžným zhlédnutím listiny a jejím provedením jako důkazu. Předběžné zhlédnutí slouží k posouzení, zda bude důkazní prostředek proveden; neopravňuje však správní orgán k tomu, aby pod záminkou posouzení vypovídací potence předem hodnotil důkazní sílu nebo věrohodnost listiny způsobem, který náleží až do fáze hodnocení provedených důkazů. Tentýž rozsudek v odst. [72] až [74] ukládá rozlišovat nové důkazní návrhy vztahující se k dosud neobjasněným skutečnostem od návrhů pouze opakovaných. Mohou-li nové návrhy přinést odlišný náhled na věc, musí odvolací orgán vytvořit procesní prostor pro jejich řádné posouzení. Obava z nekonečného řetězení důkazních návrhů podle odst. [69] uvedeného rozsudku neodůvodňuje paušální odmítnutí nového relevantního důkazního prostředku. Odvolací orgán může dokazování ukončit, dospěje-li k řádně odůvodněnému závěru, že další důkazy nemohou přinést relevantní skutková zjištění; tento závěr však nemůže nahradit konkrétní posouzení důkazního návrhu.

[24] Závěr, že základem nalézání skutkového stavu je řízení před správcem daně prvního stupně a že do odvolacího řízení nelze záměrně přenášet celé nalézací řízení, vyplývá z odst. [51] usnesení rozšířeného senátu ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 15/2007 - 75, č. 1865/2009 Sb. NSS, na který odkázal městský soud. Není však v rozporu s přípustností doplňování dokazování v odvolacím řízení. Městský soud dále odkázal na rozsudek č. j. 9 Afs 43/2022 - 60. Uvedený rozsudek se týkal postupu daňového subjektu, který předkládal desítky důkazních návrhů, včetně nových a opakovaných výsledků, podaných po více než šesti letech od zahájení daňové kontroly těsně před uplynutím lhůty pro stanovení daně. Tyto návrhy byly na základě konkrétních okolností výslovně vyhodnoceny jako účelové a obstrukční; část z nich byla navíc nerelevantní, neurčitá nebo nadbytečná (srov. ze-

jména odst. [28] až [31] uvedeného rozsudku). Z tohoto rozsudku však neplyne obecná koncentrace dokazování do prvního stupně ani pravidlo, podle něhož lze jakýkoli důkaz odmítnout jen proto, že mohl být předložen dříve.

[25] Na základě uvedeného obecného rámce kasační soud posoudil, zda soupisy plateb měly vypovídací potenci a zda je žalovaný měl provést jako důkaz, resp. zda městský soud tuto otázku posoudil správně.

[26] Správce daně hodnotil podle § 8 odst. 1 daňového řádu každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti. Neprovedení navrženého důkazu lze založit zejména na tom, že dokazovaná skutečnost není pro věc relevantní, důkazní prostředek není způsobilý tvrzenou skutečnost ani potvrdit, ani vyvrátit, nebo je důkaz nadbytečný, neboť daná skutečnost již byla spolehlivě objasněna (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 8. 12. 2009, sp. zn. I. ÚS 118/09). Judikatura připouští též odmítnutí důkazního návrhu vedeného snahou mařit či účelově prodlužovat řízení nebo důkazu objektivně neproveditelného (srov. rozsudek č. j. 9 Afs 43/2022 - 60, odst. [30]). Každý z těchto důvodů však musí být konkrétně a přesvědčivě vysvětlen.

[27] Absenci vypovídací potence důkazního prostředku je nutno odlišit od jeho omezené důkazní síly a od nedostatečnosti souhrnu důkazů k úplnému unesení důkazního břemene. Důkazní prostředek postrádá vypovídací potenci tehdy, není-li způsobilý dokazovanou skutečnost ani potvrdit, ani vyvrátit. Naproti tomu důkaz, který může potvrdit některou dosud spornou dílčí skutečnost, není bez vypovídací potence jen proto, že sám neprokazuje všechny předpoklady pro uplatnění práv daňového subjektu.

[28] Tento rozdíl je pro nynější věc určující. Žalovaný v odst. [82] svého rozhodnutí vyšel z toho, že soupisy plateb neprokazují důvod vzniku, vznik a existenci každé jednotlivé půjčky a nelze z nich ověřit průběžné stavy jistin ani související úroky. Takový závěr může po provedení a zhodnocení listin odůvodnit výsledné zjištění, že stěžovatel neunesl důkazní břemeno v plném rozsahu. Bez dalšího však neodůvodňuje závěr, že soupisy nejsou způsobilé prokázat žádnou relevantní dílčí skutečnost.

[29] Nejvyššímu správnímu soudu v této fázi nepřísluší nahrazovat žalovaného při vlastním hodnocení soupisů plateb ani určovat, které skutečnosti jimi byly prokázány. Pro přezkum zákonnosti jejich neprovedení je však nezbytné před-

běžně posoudit, zda s ohledem na svou povahu a označený důkazní účel mohly vůbec přispět k objasnění některé rozhodné skutečnosti. Jde o předběžné zhlédnutí listin ve smyslu odst. [71] rozsudku rozšířeného senátu č. j. 1 Afs 438/2017 - 52, nikoli o vlastní hodnocení jejich věrohodnosti, průkaznosti nebo výsledné důkazní síly.

[30] Na základě tohoto omezeného posouzení nejsou soupisy plateb zjevně bez vztahu k dokazovaným otázkám. Zachycují jednotlivé příchozí a odchozí platby, označení některých protistran a účetní popisy části operací, včetně záznamů označených jako půjčka, splátka či vrácení půjčky a plateb spojovaných s konkrétními provozními výdaji. Stěžovatel ve vyjádření ze dne 13. 11. 2024 současně výslovně tvrdil, že jimi prokazuje finanční toky a použití přijatých prostředků. Již proto nelze bez provedení tohoto důkazu kategoricky uzavřít, že není způsobilý přispět k objasnění žádné z rozhodných dílčích skutečností per se. Tento závěr nic nevypovídá o tom, zda jsou záznamy pravdivé, věrohodné a ve spojení s dalšími podklady dostačující.

[31] Zda soupisy věrně zachycují skutečné bankovní pohyby, zda označení plateb odpovídá jejich právnímu titulu, zda lze přijaté prostředky spojit s konkrétními výdaji a zda soupisy ve spojení s ostatními podklady umožňují zjistit vznik, průběh a zůstatky jednotlivých jistin i výpočet úroků, ponechává Nejvyšší správní soud zcela otevřený. Jde o otázky věrohodnosti, průkaznosti a výsledné důkazní síly, které musí posoudit v první řadě žalovaný. Nyní postačuje uzavřít, že nelze předem vyloučit jakýkoli příspěvek soupisů k objasnění finančních toků a tvrzeného použití části prostředků. Žalovaný proto měl tyto listiny provést a teprve poté vysvětlit, které skutečnosti z nich považuje za prokázané a které nikoli a zda ve spojení s ostatními podklady postačují k uznání všech úroků nebo jejich oddělitelné části.

[32] Uvedený závěr odpovídá ustálené i novější judikatuře Nejvyššího správního soudu. Podle rozsudku ze dne 15. 10. 2020, č. j. 7 Afs 399/2019 - 73, odst. [28] a [32], musí být před závěrem o neunesení důkazního břemene provedeny všechny relevantní důkazy navržené daňovým subjektem, nejde-li o důkazy zjevně nerozhodné, právně nevýznamné, nadbytečné nebo nezpůsobilé tvrzenou skutečnost potvrdit či vyvrátit. Správce daně není oprávněn důkaz bez dalšího předem odmítnout s tím, že od něj nelze očekávat prokázání tvrzených skutečností; tím by jej apodikticky hodnotil, aniž by jej provedl, v rozporu s § 92 odst.

2 daňového řádu (shodně rozsudek ze dne 30. 1. 2025, č. j. 7 Afs 221/2024 - 43, odst. [14] až [18]). Obdobně rozsudek ze dne 27. 11. 2025, č. j. 8 Afs 172/2024 - 81, odst. [27] a [35] až [40], zdůraznil, že důkaz může mít podpůrnou hodnotu ve spojení s dalšími podklady, i když sám o sobě neprokazuje celý rozhodný skutkový řetězec. Pro úplnost zdejší soud doplňuje, že jeho nynější závěr není v rozporu například ani s rozsudkem ze dne 10. 4. 2026, č. j. 6 Afs 75/2025 - 57, zejména odst. [31] a [32]. V uvedené věci mohly další navržené svědecké výpovědi potvrdit jen již v zásadě nespornou dílčí skutečnost, že určitá práce byla vykonávána, nemohly však odstranit rozhodné pochybnosti o jejím rozsahu, obsahu a výši uplatněných nákladů. V nynější věci naproti tomu finanční toky a použití přijatých prostředků zůstávají přímo spornými skutečnostmi, k jejichž prokázání byly soupisy označeny; nejde tedy o důkaz nadbytečný k již objasněné otázce.

[33] Městský soud správně vyšel z toho, že stěžovatel byl již v řízení před správcem daně konkrétně vyzván k prokázání relevantních skutečností. V odst. [47] napadeného rozsudku však zároveň připustil, že soupisy plateb mohou prokazovat určité minimální skutečnosti ohledně transakcí. Tím uznal jejich dílčí vypovídací potenci. Přesto chybně neprovedení těchto důkazních prostředků aproboval proto, že podle jeho názoru samy neprokazují všechny skutečnosti, které měl stěžovatel povinnost prokázat. Takový postup je v rozporu s § 8 odst. 1 a § 92 odst. 2 daňového řádu i s výše uvedenou judikaturou, neboť směřuje způsobilost důkazu přispět k objasnění dílčí skutečnosti s výsledným unesením důkazního břemene.

[34] Neobstojí ani úvaha, že provedení soupisů by umožnilo stěžovateli odvolací řízení libovolně prodlužovat. Soupisy byly předloženy v zákonné lhůtě a ze správního rozhodnutí ani z dalších zjištění neplyne, že by tento konkrétní důkazní návrh byl veden snahou mařit nebo účelově prodloužit řízení. Žalovaný navíc v odst. [82] svého rozhodnutí nezaložil odmítnutí soupisů plateb na konkrétním závěru o obstrukční motivaci stěžovatele. Městský soud proto nemohl chybějící důvod pro odmítnutí provedení navržených důkazů (možné obstrukce) doplnit vlastní hypotetickou úvahou. Správní soudy nemohou nahrazovat nebo podstatně doplňovat odůvodnění správního rozhodnutí vlastním odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2023, č. j. 4 Afs 395/2021 - 37, odst. [22]).

[35] Předchozí pasivita stěžovatele tedy nezaklá-

dala procesní překážku provedení soupisů plateb jako důkazů. Může však být zohledněna při hodnocení jejich věrohodnosti a průkaznosti či při posuzování případných dalších důkazních návrhů z hlediska jejich včasnosti, relevance, nadbytečnosti nebo obstrukční povahy.

[36] Městský soud proto pochybil, jestliže nezrušil rozhodnutí žalovaného pro podstatnou vadu řízení. Tato vada [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.] mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Soupisy plateb byly předloženy k prokázání právě těch dílčích otázek, které správce daně ve svých výzvách označil za rozhodné, zejména existence finančních toků a použití přijatých prostředků. Bez jejich provedení a hodnocení ve spojení s ostatními podklady nelze spolehlivě vyloučit, že mohly ovlivnit posouzení věci, byť i jen v oddělitelné části uplatněných úroků.

[37] Nejvyšší správní soud nepředjímá, zda soupisy plateb ve spojení s ostatními podklady prokazují právní titul jednotlivých půjček, jejich historický průběh, nesplacené jistiny, správnost výpočtu úroků nebo vazbu na zdanitelné příjmy. Nepředjímá ani jejich věrohodnost a důkazní váhu. Tyto otázky musí posoudit žalovaný. Zdejší soud uzavírá pouze to, že za daného obsahu soupisů plateb a jejich označeného důkazního účelu nebylo možné soupisy odmítnout jako důkazní prostředky postrádající jakoukoli vypovídací potenci.

[38] Nedůvodná je naproti tomu kasační argumentace, podle níž předložení soupisů plateb samo o sobě prokazuje splnění všech požadavků výzvy a přesouvá důkazní břemeno zpět na správce daně. O tom bude možné rozhodnout až po provedení a hodnocení soupisů ve spojení s ostatními podklady. Stejně tak nebylo povinností žalovaného, jak to tvrdil stěžovatel, bez dalšího převzít stav jistin k 1. 1. 2019 nebo uznat všechny úroky vyčíslené stěžovatelem. Nedůvodnost těchto dílčích tvrzení však nebrání závěru, že žalovaný pochybil tím, že včas předložené relevantní listiny neprovedl a nehodnotil.

[39] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že kasační stížnost je důvodná, a podle § 110 odst. 1 věty první před středníkem s. ř. s. napadený rozsudek zrušil. Již v řízení před městským soudem byly dány důvody pro zrušení rozhodnutí žalovaného a dosavadní výsledky řízení umožňují o žalobě rozhodnout. Nejvyšší správní soud proto podle § 110 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil také rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[40] V dalším řízení žalovaný provede dokazová-

ní soupisy plateb předloženými dne 13. 11. 2024. Posoudí jejich původ, úplnost, věrohodnost a obsah a vyhodnotí je jednotlivě i ve spojení s ostatními důkazy. U jednotlivých věřitelů a tvrzených závazků posoudí, zda lze zjistit vznik a vývoj jistiny, její případné splacení, výpočet úroků a vazbu použití prostředků na zdanitelné příjmy stěžovatele. Prokáže-li stěžovatel rozhodné skutečnosti pouze u oddělitelné části úroků, posoudí žalovaný daňovou uznatelnost této části samostatně. Před vydáním nového rozhodnutí žalovaný dodrží postup podle § 115 odst. 2 daňového řádu, seznámí stěžovatele nejen s provedenými důkazy, ale i s jejich hodnocením a se skutkovými závěry, které z nich hodlá učinit, a umožní mu na ně ve stanovené lhůtě reagovat. Tento právní názor je pro žalovaného závazný (§ 78 odst. 5, § 110 odst. 2 in fine s. ř. s.).

[41] Protože Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a současně podle § 110 odst. 2 s. ř. s. rozhodl o žalobě, rozhodl podle § 110 odst. 3 věty druhé s. ř. s. také o nákladech řízení o žalobě a o nákladech řízení o kasační stížnosti.

[42] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a má proto právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě i o kasační stížnosti. Náklady tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a náklady právního zastoupení. Protože jde o žalobu a kasační stížnost ve věci rozhodnutí vydanému správcem daně a výše peněžitého plnění přesahuje 500 000 Kč, činí tarifní hodnota podle § 10b odst. 5 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 1. 2025, 500 000 Kč. Z této tarifní hodnoty činí mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby 10 300 Kč (§ 7 bod 6 advokátního tarifu) a paušální náhrada hotových výdajů 450 Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). V řízení o žalobě náleží žalobci náhrada za čtyři úkony právní služby, a to za převzetí a přípravu zastoupení, podání žaloby, repliku a účast při jednání (§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu]. V řízení o kasační stížnosti náleží náhrada za dva úkony právní služby, a to za převzetí a přípravu zastoupení novým advokátem a podání kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu]. Druhé převzetí a příprava zastoupení představuje důvodně vyna-

ložený náklad, neboť po vydání napadeného rozsudku převzal zastupování pro kasační řízení jiný advokát, který se musel s věcí seznámit a připravit kasační argumentaci; nejde o opětovné uplatnění téhož úkonu stejným advokátem. Za šest úkonů náleží odměna ve výši 61 800 Kč a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 2 700 Kč, celkem 64 500 Kč. Jelikož byli oba stěžovatelovi zástupci

plátcí DPH, zvyšuje se tato částka podle § 57 odst. 2 s. ř. s. o 21 %, tedy o 13 545 Kč, na 78 045 Kč. Po připočtení soudních poplatků v celkové výši 8 000 Kč činí celková náhrada nákladů řízení 86 045 Kč. Žalovaný je povinen ji zaplatit k rukám nynějšího zástupce žalobce ve lhůtě uvedené ve výroku III. tohoto rozsudku.

Minimální zálohy a paušální daň v roce 2027

Minimální zálohy pro osoby samostatně výdělečně činné na zdravotní a sociální pojištění v roce 2027 se znovu zvyšují. Ministerstvo práce a sociálních věcí každoročně stanovuje veličiny, ze kterých se odvozuje odhad průměrné mzdy na další rok.

Nařízením vlády byly s účinností od 1. ledna 2027 stanoveny údaje o průměrné mzdě a z ní plynoucí redukční hranice pro výpočet důchodů v roce 2027. Z těchto údajů se vychází taktéž při výpočtu minimálních a maximálních vyměřovacích základů a záloh na pojistné osob samostatně výdělečně činných pro následující kalendářní rok.

Všeobecný vyměřovací základ pro rok 2027 byl stanoven na základě statistických údajů za rok 2025 a přepočítací koeficient na základě statistických údajů za první pololetí roku 2026. Vyjadřuje nárůst průměrných mezd za toto období. Součin stanoveného všeobecného vyměřovacího základu z údajů za rok 2025 a koeficientu nárůstu za první pololetí 2026 je předpokládanou průměrnou mzdou.

Pro stanovení záloh pro rok 2027 je určující všeobecný vyměřovací základ výši 48 900 Kč a přepočítací koeficient pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu 1,0565. Průměrná mzda pro rok 2027 je tedy 51 663 Kč (letos 48 967 Kč)

Sociální pojištění pro rok 2027

Maximální i minimální vyměřovací základ pro samostatnou výdělečnou činnost se odvíjí od průměrné mzdy stanovené pro rok 2027. Maximální vyměřovací základ sociálního pojištění se zvyšuje na 2 479 824 Kč ($51\,947 \times 48$). Rozhodná částka pro účast na pojištění pro vedlejší činnost bude činit 123 992 Kč ($51\,947 \times 2,4$).

Minimální měsíční vyměřovací základ bude v roce 2027 pro osoby samostatně výdělečně činné s hlavní činností 18 083 Kč ($51\,947 \times 0,35$) a pro vedlejší činnost 5683 Kč ($51\,947 \times 0,11$). Minimální záloha u hlavní činnosti je 5281 Kč, u vedlejší činnosti 1660 Kč.

Výjimku mají začínající osoby samostatně výdělečně činné s hlavní činností, pro které je mini-

mální vyměřovací základ v prvních dvou letech podnikání stanoven na úrovni 25 % průměrné mzdy. Pro ně budou v roce 2027 platit minimální zálohy ve výši 3772 Kč. Zároveň platí, že osoby samostatně výdělečně činné, které zahájí podnikání, nemusí v prvních měsících a v celém následujícím roce podnikání platit zálohy na sociální pojištění. Pojistné se doplácí až po skončení zdaňovacího období a po podání přehledu.

Zdravotní pojištění pro rok 2027

Minimální záloha na zdravotní pojištění pro rok 2027 se zvyšuje z 3306 Kč na 3488 Kč

Paušální daň

Paušální daň se od roku 2023 platí ve třech různých pásmech na základě předchozích příjmů a výdajového paušálu, do kterého osoba samostatně výdělečně činná spadá. V prvním pásmu se platí minimální částka zdravotního pojistného, 1,15násobek minima sociálního pojistného a daň ve výši 100 Kč. V roce 2027 bude paušální daň činit v prvním pásmu 9662 Kč měsíčně (6074 Kč sociálního pojištění, 3488 Kč zdravotní pojištění a 100 Kč daň z příjmů). Ve druhém a třetím pásmu zůstává stejná jako v roce 2026, tedy 16 745 Kč, resp. 27 139 Kč.

Odlišné pravidlo pro osoby samostatně výdělečně činné v prvním pásmu platí, pokud se podnikatel rozhodne vstoupit do režimu EET OFF. Tedy bude-li přijímat kontaktní platby a vztahovala by se na něj povinnost evidovat tržby podle zákona o evidenci tržeb. Nebude-li chtít tržby evidovat, bude v prvním pásmu platit místo 100 Kč paušální daň z příjmů ve výši 1500 Kč (+ pojistné na zdravotní a sociální pojištění). Jeho roční příjmy však v takovém případě nemohou přesáhnout hranici 1 000 000 Kč.